

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Київ

«25» травня 2023 року

Слідчий 4 відділу 1 управління досудового розслідування Головного слідчого управління СБ України молодший лейтенант юстиції Пугач Дмитро Юрійович, розглянувши матеріали досудового розслідування кримінального провадження № 42022000000001149, відомості про яке внесені 25.08.2022 до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ознаками вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ст. 436, ч. 2 ст. 442 Кримінального кодексу України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ст. 436, ч. 2 ст. 442 КК України, відповідно до ст.ст. 40, 42, 276- 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

ХОЛМОГорова ЄГОРА СТАНІСЛАВОВИЧА,
15.04.1975 року народження, уродженця м. Москви
рф, громадянина російської федерації, проживаючого
за адресою: м. Обнінськ, російська федерація, вул.
Блохінцева, буд. 4, кв. 5, Калузька область;

про те, що він підозрюється у вчиненні наступних кримінальних правопорушень, а саме:

– публічних закликах до геноциду, а також виготовленні матеріалів із закликами до геноциду з метою їх розповсюдження, розповсюдженні таких матеріалів, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 442 КК України;

– публічних закликах до агресивної війни, а також виготовленні матеріалів із закликами до вчинення таких дій з метою їх розповсюдження, розповсюдженні таких матеріалів, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ст. 436 КК України;

Фактичні обставини кримінальних правопорушень, у вчиненні яких підозрюється Холмогоров Є.С.

Згідно ст. 1 Конвенції про недопущення геноциду та покарання за нього 1948 року, сторони підтверджують, що геноцид незалежно від того, вчиняється він в мирний чи військовий час, є злочином, який порушує норми міжнародного права і проти якого вони зобов'язуються вживати заходи попередження і карати за його вчинення.

Відповідно до п. с ст. 3 вказаної Конвенції, покаранню підлягають прямі та публічні заклики до геноциду.

Згідно п. в ст. 1 Конвенції про незастосування строків давності до воєнних злочинів і злочинів проти людства 1968 року, жодні строки давності не застосовуються до злочинів геноциду, визначених у Конвенції 1948 року про недопущення геноциду та покарання за нього.

Як зазначено у ч. 1 ст. 6 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права право на життя є невід'ємне право кожної людини. Це право охороняється законом. Ніхто не може бути свавільно позбавлений життя.

Відповідно до ст. 3 Конституції України, людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

У невстановлені досудовим розслідуванням час та місці, однак не пізніше жовтня 2022 року, у громадянина російської федерації Холмогорова Є.С. виник злочинний умисел, спрямований на здійснення публічних закликів до геноциду української нації, виготовлення матеріалів з такими закликами, з метою їх подальшого розповсюдження.

З метою реалізації свого злочинного умислу, Холмогоров Є.С., 10.10.2022, виготовив та розповсюдив на власному Telegram-каналі «Холмогоров» у соціально-орієнтованій мережі Telegram, підписниками якого є 41 618 зареєстрованих користувачів, у мережі Інтернет публікацію з публічними закликами до геноциду української нації, а саме до її часткового знищення за місцем компактного проживання у місті Львів шляхом позбавлення життя та/ або заподіяння тяжких тілесних ушкоджень за допомогою нанесення ракетних ударів, де вказана публікація була доступна для необмеженої кількості осіб.

Так, у вищевказаній публікації Холмогоров Є.С. закликає: *«И не забудьте ударить по Бандере во Львове. В пятницу, к 80-летию УПА».*

Відповідно до висновку експерта Київського науково-дослідного інституту судових експертиз Міністерства юстиції України від 15.05.2023 № 29572/22-36, складеного за результатами проведеної судової лінгвістичної семантико-текстуальної експертизи мовлення, у публікації, розміщеній на офіційному телеграм (месенджер Telegram) каналі «Холмогоров» міститься: публічний заклик до геноциду українського народу на певній території (у м. Львів). Установлений мовленнєвий акт виражений таким лексичним засобом: *«И не забудьте ударить по Бандере во Львове. В пятницу, к 80-летию УПА».*

Таким чином, Холмогоров Є.С. своїми умисними діями, які виразились у публічних закликах до геноциду, а також виготовленні матеріалів із закликами до геноциду з метою їх розповсюдження, розповсюдженні таких матеріалів, вчинив злочин, передбачений ч. 2 ст. 442 КК України.

Крім того, як передбачено ст. 6 Статуту міжнародного військового трибуналу від 08.08.1945, індивідуальній відповідальності та покаранню підлягають підбурювачі до вчинення, зокрема злочинів проти миру: планування, підготовка, початок або ведення агресивної війни або війни всупереч міжнародним договорам, угодам чи гарантіям.

У силу ст. 5 Статуту Міжнародного військового трибуналу для Далекого Сходу від 19.01.1946, індивідуальній відповідальності та покаранню підлягають підбурювачі до вчинення, зокрема злочинів проти миру: планування, підготовка, початок або ведення оголошеної чи неоголошеної агресивної війни або війни з порушенням міжнародного права, договорів, угод чи гарантій.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, російська федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями – № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, та № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить Визначення агресії, – встановлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівнозначним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав були закріплені також у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року, який підписаний СРСР, правонаступником якого є російська федерація.

Статтями 1 та 2 III Конвенції про відкриття воєнних дій від 18 жовтня 1907 року, яка вступила в дію 26 січня 1910 року та 7 березня 1955 року визнана СРСР, правонаступником якого є російська федерація, передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього та недвозначного попередження у формі або мотивованого оголошення війни, або ультиматуму з умовним оголошенням війни. Про існування стану війни має бути без зволікання оповіщено нейтральним державам, і він матиме для них дійсну силу лише після отримання оповіщення.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом, територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і російська федерація.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від

05 грудня 1994 року російська федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних Держав від 10 лютого 1995 року, що укладений між державами СНД, серед яких є Україна та російська федерація, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів один одного та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їхню непорушність, а також вирішувати усі суперечки, що виникають з питань кордонів і територій, тільки мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо такі виникнуть; не встановлювати з ними політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій і комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічної, фінансової, військової та іншої допомоги.

31 травня 1997 року, відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та російська федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98-ВР та федеральним законом російської федерації від 2 березня 1999 року № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2 – 3 зазначеного Договору, російська федерація зобов'язалася поважати

територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та російською федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований російською федерацією 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Статтями 1-2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно зі статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132–134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі - АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

У невстановлені досудовим розслідуванням час та місці, однак не пізніше травня 2022 року, у громадянина російської федерації Холмогорова Є.С. виник злочинний умисел, спрямований на здійснення публічних закликів до ведення

агресивної війни проти України, виготовлення матеріалів з такими закликами, з метою їх подальшого розповсюдження.

З метою реалізації свого злочинного умислу, Холмогоров Є.С. 26.05.2022 виготовив та розповсюдив на власному Telegram-каналі «Холмогоров» у соціально-орієнтованій мережі Telegram, підписниками якого є 41 618 зареєстрованих користувачів, у мережі Інтернет публікацію з публічними закликами до введення агресивної війни РФ проти України, спрямованої на захоплення частини її території у насильницький спосіб з порушенням Конституцією України, міжнародного права, договорів, угод та гарантій, де вказана публікація була доступна для необмеженої кількості осіб.

Так, у вищевказаній публікації Холмогоров Є.С. закликає: *«В Черниговской-Сумской областях нужно как минимум вернуть Путивль с Ярославной. Я, конечно, за Чернигов, но там потребуется долгая и серьезная денацификация».*

Відповідно до висновку експерта Київського науково-дослідного інституту судових експертиз Міністерства юстиції України від 15.05.2023 № 29572/22-36, складеного за результатами проведеної судової лінгвістичної семантико-текстуальної експертизи мовлення, у публікації, розміщеній на офіційному телеграм (месенджер Telegram) каналі «Холмогоров» міститься: публічний заклик до введення агресивної війни проти України, спрямований на захоплення частини її території та передачі під юрисдикцію РФ, тобто зміну меж території у насильницький спосіб на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Установлені мовленнєвий акт виражений таким лексичним засобом: *«В Черниговской-Сумской областях нужно как минимум вернуть Путивль с Ярославной. Я, конечно, за Чернигов, но там потребуется долгая и серьезная денацификация».*

Таким чином, Холмогоров Є.С. своїми умисними діями, які виразились у публічних закликах до агресивної війни, а також виготовленні матеріалів із закликами до агресивної війни з метою їх розповсюдження, розповсюдженні таких матеріалів, вчинив злочин, передбачений ст. 436 КК України.

Разом з цим, у відповідності до вимог ст.ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі

дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом. Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний / _____ /
« ____ » год. « ____ » хвилин « ____ » _____ 2023 року

Захисник: _____

**Слідчий 4 відділу
1 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України
молодший лейтенант юстиції**

Дмитро ПУГАЧ

«ПОГОДЖЕНО»

**Прокурор першого відділу
управління процесуального
керівництва досудовим розслідуванням
та підтримання публічного обвинувачення
Департаменту нагляду
за додержанням законів органами безпеки
Офісу Генерального прокурора**

Микола СТОЦЬКИЙ

«25» 05 2023 року

ПАМ'ЯТКА
про процесуальні права та обов'язки підозрюваного
у кримінальному провадженні № 42022000000001149
ХОЛМОГОРОВА ЄГОРА СТАНІСЛАВОВИЧА

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинові чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Положення про порядок короткочасного затримання осіб, підозрюваних у вчиненні злочину

Стаття 10. Права та обов'язки затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, мають право:

- знати, в чому їх підозрюють;
- вимагати перевірки прокурором правомірності затримання; про заявлену вимогу адміністрація місця тримання затриманих негайно повідомляє прокурора;
- оскаржити дії особи, яка провадить дізнання, слідчого або прокурора, давати пояснення і заявляти клопотання;
- звертатися зі скаргами і заявами в державні органи, громадські організації і до службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Положення;
- користуватися своїм одягом і взуттям, а також іншими необхідними предметами і речами, перелік яких визначається Правилами внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, зобов'язані додержувати вимог цього Положення і Правил внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Закон України «Про попереднє ув'язнення»

Стаття 9. Права осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, мають право:

- на захист відповідно до кримінально-процесуального законодавства;
- на захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або взяття під варту, а також на повідомлення під час взяття під варту підстав та мотивів взяття під варту, оскаржувати їх у суді, отримати в друкованому вигляді роз'яснення положень статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 та 63 Конституції України, цієї статті та інших прав затриманих або взятих під варту, встановлених законом, у тому числі права здійснювати захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (взяття під варту)
- особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника, знайомитися з правилами тримання під вартою;

- на щоденну прогулянку тривалістю одна година. Вагітним жінкам і жінкам, які мають при собі дітей, неповнолітнім, а також хворим з дозволу лікаря та за їх згодою тривалість щоденної прогулянки встановлюється до двох годин;

- одержувати два рази на місяць передачі або посилки та грошові перекази і передачі;

- купувати протягом місяця за безготівковим розрахунком продукти харчування і предмети першої необхідності на суму до одного мінімального розміру заробітної плати та без обмежень письмове приладдя, газети, книги через торговельну мережу на замовлення;

- користуватися власним одягом і взуттям, мати при собі документи і записи, що стосуються кримінальної справи;

- користуватися телевізорами, одержаними від родичів або інших осіб, настільними іграми, газетами і книгами з бібліотеки місця попереднього ув'язнення та придбаними через торговельну мережу;

- відправляти в індивідуальному порядку релігійні обряди і користуватися релігійною літературою та властивими їм віруванню предметами релігійного культу, виготовленими з малоцінних матеріалів, якщо при цьому не порушується встановлений у місцях попереднього ув'язнення порядок, а також не обмежуються права інших осіб;

- на восьмигодинний сон в нічний час, під час якого не допускається залучення до участі в процесуальних та інших діях, за винятком невідкладних випадків;

- звертатись із скаргами, заявами та листами до державних органів і службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Закону.

Взяті під варту жінки вправі мати при собі дітей віком до трьох років.

Взяті під варту молоді громадяни (віком від 14 до 28 років) мають право отримувати психолого-педагогічну допомогу спеціалістів центрів соціальних служб для молоді.

Осіб, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді взяття під варту в зв'язку з провадженням в іншій справі, тримають відповідно до правил, установлених цим Законом. Одержання цими особами посилок і передач, а так само купівля ними продуктів харчування і предметів першої необхідності здійснюються в порядку, встановленому Виправно-трудоим кодексом України для виду режиму виправно-трудої колонії, призначеного їм Державним департаментом України з питань виконання покарань.

Перелік продуктів харчування і предметів першої необхідності, які забороняється передавати особам, взятим під варту, встановлюється Державним департаментом України з питань виконання покарань. Міністерством оборони України за погодженням з Генеральною прокуратурою України.

Стаття 10. Обов'язки осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, зобов'язані:

- додержуватися порядку, встановленого в місцях попереднього ув'язнення, і виконувати законні вимоги адміністрації;

- дотримуватися санітарно-гігієнічних правил, мати охайний зовнішній вигляд, постійно підтримувати чистоту в камері;

- бути ввічливими до працівників місця попереднього ув'язнення, а також поміж собою;

- не вступати в суперечки з представниками адміністрації, не принижувати їх гідність, не протидіяти виконанню ними своїх обов'язків;

бережливо ставитися до інвентарю, обладнання та іншого майна місця попереднього ув'язнення.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

- 1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Угода про примирення може бути укладена за ініціативою потерпілого, підозрюваного (абзац перший ч. 1 ст. 469 КПК України). Угода про визнання винуватості може бути укладена за ініціативою прокурора або підозрюваного (ч. 2 ст. 469 КПК України).

Права мені роз'яснені та зрозумілі. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

Пам'ятку отримав:

« ___ » _____ 2023 року _____
(підпис) (прізвище, ініціали підозрюваного)

Пам'ятку вручив:

**Старший слідчий 4 відділу
1 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України
старший лейтенант юстиції**

Андрій КОРОБКІН

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

СООБЩЕНИЕ о подозрении

г. Киев

« 25 » мая 2023 года

Следователь 4 отдела 1 управления досудебного расследования Главного следственного управления СБ Украины младший лейтенант юстиции Пугач Дмитрий Юрьевич, рассмотрев материалы досудебного расследования уголовного производства № 4202200000001149, сведения о котором внесены 25.08.2022 по признакам правонарушений, предусмотренных ст. 436, ч. 2 ст. 442 Уголовного кодекса Украины и установив наличие достаточных доказательств для подозрения в совершении уголовных правонарушений, предусмотренных ст. 436, ч. 2 ст. 442 УК Украины, в соответствии со ст.ст. 40, 42, 276-278 УПК Украины, -

СООБЩИЛ:

ХОЛМОГОРОВУ ЕГОРУ СТАНИСЛАВОВИЧУ,
15.04.1975 года, уроженцу г. Москвы, рф, гражданину
российской федерации, проживающему по адресу:
российская федерация, г. Обнинск, Калужская область,
ул. Блохинцева, д. 4, кв. 5;

о том, что он подозревается в совершении следующих уголовных правонарушений, а именно:

– публичных призывах к геноциду, а также изготовлении материалов с призывами к геноциду с целью их распространения, распространении таких материалов, то есть в совершении уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 2 ст. 442 УК Украины;

– публичных призывах к агрессивной войне, а также изготовлении материалов с призывами к совершению таких действий с целью их распространения, распространении таких материалов, то есть в совершении уголовного правонарушения, предусмотренного ст. 436 УК Украины.

Фактические обстоятельства уголовных правонарушений в совершении которых подозревается Холмогоров Е.С.

Согласно ст. 1 Конвенции о недопущении геноцида и наказании за него в 1948 года, стороны подтверждают, что геноцид независимо от того, совершается

ли он в мирное или военное время, является преступлением, которое нарушает нормы международного права и против которого они обязуются принимать меры предупреждения и наказывать за его совершение.

В соответствии с п. с ст. 3 настоящей Конвенции, наказанию подлежат прямые и публичные призывы к геноциду.

Согласно п. b ст. 1 Конвенции о неприменении сроков давности к военным преступлениям и преступлениям против человечества 1968 г., никакие сроки давности не применяются к преступлениям геноцида, определенным в Конвенции 1948 г. о недопущении геноцида и наказании за него.

Как отмечено в ч. 1 ст. 6 Международного пакта о гражданских и политических правах право на жизнь является неотъемлемым правом каждого человека. Это право охраняется законом. Никто не может быть беспридельно лишен жизни.

Согласно ст. 3 Конституции Украины, человек, его жизнь и здоровье, честь и достоинство, неприкосновенность и безопасность признаются в Украине высшей социальной ценностью.

В неустановленном досудебном расследовании время и месте, но не позднее октября 2022 года, у гражданина российской федерации Холмогорова Е.С. возник преступный умысел, направленный на осуществление публичных призывов к геноциду украинской нации, изготовление материалов с такими призывами с целью их дальнейшего распространения.

С целью реализации своего преступного умысла, Холмогоров Е.С., 10.10.2022, изготовил и распространил на собственном Telegram -канале «Холмогоров» в социально-ориентированной сети Telegram , подписчиками которого являются 41 618 зарегистрированных пользователей, в сети Интернет публикацию с публичными призывами к геноциду украинской нации, а именно к ее частичному уничтожению по месту компактного проживания в городе Львов путем лишения жизни и/или причинения тяжких телесных повреждений посредством нанесения ракетных ударов, где указанная публикация была доступна для неограниченного количества лиц.

Так, в вышеуказанной публикации Холмогоров Е.С. призывает: *«И не забудьте ударить по Бандере во Львове. В пятницу, к 80-летию УПА».*

Согласно заключению эксперта Киевского научно-исследовательского института судебных экспертиз Министерства юстиции Украины от 15.05.2023 № 29572/22-36, составленного по результатам проведенной судебной лингвистической семантико-текстуальной экспертизы вещания, в публикации, размещенной на официальном телеграмме (мессенджер Telegram) в канале «Холмогоров» содержится: публичный призыв к геноциду украинского народа на определенной территории (в г. Львов). Установленный речевой акт выражен следующим лексическим средством: *«И не забудьте ударить по Бандере во Львове. В пятницу, к 80-летию УПА».*

Таким образом, Холмогоров Е.С. своими умышленными действиями, выразившимися в публичных призывах к геноциду, а также изготовлении материалов с призывами к геноциду с целью их распространения,

распространения таких материалов, совершил преступление, предусмотренное ч. 2 ст. 442 УК Украины.

Кроме того, как предусмотрено ст. 6 Устава международного военного трибунала от 08.08.1945, индивидуальной ответственности и наказанию подлежат подстрекатели к совершению, в частности, преступлений против мира: планирование, подготовка, начало или ведение агрессивной войны или войны вопреки международным договорам, соглашениям или гарантиям.

В силу ст. 5 Устава Международного военного трибунала для Дальнего Востока от 19.01.1946, индивидуальной ответственности и наказанию подлежат подстрекатели к совершению, в частности, преступлений против мира: планирование, подготовка, начало или ведение объявленной, или необъявленной агрессивной войны или войны с нарушением международных гарантий.

24 октября 1945 г. вступил в силу Устав Организации Объединенных Наций, подписанный 26 июня 1945 г., которым фактически создана Организация Объединенных Наций (далее – ООН).

В состав ООН входят Украина, российская федерация и еще 49 стран-основательниц, а также другие страны мира.

Согласно части 4 статьи 2 Устава ООН, все члены указанной организации воздерживаются в своих международных отношениях от угрозы силой или ее применения как против территориальной неприкосновенности или политической независимости любого государства, так и любым другим образом, несовместимым с целями объединенных. Наций.

Декларацией Генеральной Ассамблеи ООН № 36/103 от 09 декабря 1981 г. о недопустимости интервенции и вмешательства во внутренние дела государств и резолюциями – № 2131 (XX) от 21 декабря 1965 г., содержащей Декларацию о недопустимости вмешательства во внутренние дела государств независимости и суверенитета; № 2625 (XXV) от 24 октября 1970 г., содержащую Декларацию о принципах международного права, касающихся дружеских отношений и сотрудничества между государствами в соответствии с Уставом ООН; № 2734 (XXV) от 16 декабря 1970 года, содержащую Декларацию об укреплении международной безопасности, и № 3314 (XXIX) от 14 декабря 1974 года, содержащую Определение агрессии – установлено, что ни одно из государств не имеет права осуществлять интервенцию или вмешательство в любой форме или по какой-либо причине во внутренние и внешние дела других государств. Этими же международными документами закреплены обязанности государств: воздерживаться от вооруженной интервенции, подрывной деятельности, военной оккупации, осуществления содействия, поощрения или поддержки сепаратистской деятельности; не допускать на собственной территории обучение, финансирование и вербовку наемников или ссылку таких наемников на территорию другого государства.

Кроме того, в статьях 1-5 Резолюции Генеральной Ассамблеи ООН от 14 декабря 1974 г. № 3314 (XXIX) среди прочего определено, что признаками агрессии являются:

- применение вооруженной силы государством против суверенитета, территориальной неприкосновенности или независимости другого государства;
- применение вооруженной силы государством в нарушение Устава ООН.

Любое из следующих действий, независимо от объявления войны, квалифицируется как акт агрессии:

- вторжение или нападение вооруженных сил государства на территорию другого государства или любая военная оккупация, какой бы временный характер она ни имела, которая является результатом такого вторжения или нападения, или любая аннексия с применением силы территории другого государства или части его;
- бомбардировка вооруженными силами государства территории другого государства или применение любого оружия государством против территории другого государства;
- блокада портов или берегов государства вооруженными силами другого государства;
- нападение вооруженными силами государства на сухопутные, морские или воздушные силы или морские и воздушные флоты другого государства;
- применение вооруженных сил одного государства, находящихся на территории другого государства по соглашению с принимающим государством, в нарушение условий, предусмотренных в соглашении, или любое продление их пребывания на такой территории после прекращения действия соглашения;
- действие государства, которое позволяет, чтобы его территория, которую оно предоставило в распоряжение другого государства, использовалось этим другим государством для осуществления акта агрессии против третьего государства;
- ссылка государством или от имени государства вооруженных банд, групп, иррегулярных сил или наемников, совершающих акты применения вооруженной силы против другого государства, имеющих настолько серьезный характер, что это равносильно приведенным выше актам, или его значительное участие в них.

Никакие соображения какого-либо характера, будь то политический, экономический, военный или иной характер, не могут служить оправданием агрессии.

Кроме того, принципы суверенного равенства, уважения прав, присущих суверенитету, неприменение силы или угрозы силой, нерушимости границ, территориальной целостности государств, мирного урегулирования споров и невмешательства во внутренние дела государств были закреплены также в Заключительном акте Совецания по безопасности и сотрудничеству в Европе. августа 1975 года, который был подписан СССР, правопреемником которого является русская федерация.

Статьями 1 и 2 III Конвенции об открытии военных действий от 18 октября 1907 г., вступившей в действие 26 января 1910 г. и 7 марта 1955 г. признанная СССР, правопреемником которого является российская федерация, предусмотрено, что военные действия между государствами не должны начинаться без

предварительного и недвусмысленного предупреждения в форме либо мотивированного объявления войны, либо ультиматума с условным объявлением войны. О существовании состояния войны должно быть без промедления уведомлено нейтральным государством, и оно будет иметь для них действительную силу только после получения уведомления.

В преамбуле Декларации о государственном суверенитете Украины от 16 июля 1990 года (далее – Декларация) указано, что Верховный Совет Украинской Советской Социалистической Республики провозглашает государственный суверенитет Украины как верховенство, самостоятельность, полноту и неделимость власти Республики в пределах ее территории и независимость сношении.

Согласно разделу, V Декларации, территория Украины в существующих границах неприкосновенна и не может быть изменена и использована без ее согласия.

24 августа 1991 года Верховной Радой Украинской Советской Социалистической Республики одобрен Акт провозглашения независимости Украины, которым торжественно провозглашена независимость Украины и создание самостоятельного украинского государства – Украины. Согласно указанному документу, территория Украины неделима и неприкосновенна.

Независимость Украины признали государства мира, в том числе и российская федерация.

Согласно пунктам 1, 2 Меморандума о гарантиях безопасности в связи с присоединением Украины к Договору о нераспространении ядерного оружия от

05 декабря 1994 года российская федерация, Соединенное Королевство Великобритании и Северной Ирландии и Соединенные Штаты Америки подтвердили Украине свое обязательство согласно принципам Заключительного акта Совещания по безопасности и сотрудничеству в Европе от 1 августа 1975 года уважать независимость и суверенитет Украины обязались воздерживаться от угрозы силой или ее использования против территориальной целостности или политической независимости Украины, и что никакое их оружие никогда не будет использоваться против Украины, кроме целей самообороны, или каким-либо иным образом согласно Уставу ООН.

Согласно пунктам 3, 8 Меморандума о поддержании мира и стабильности в Содружестве Независимых Государств от 10 февраля 1995 года, заключенном между государствами СНГ, среди которых есть Украина и российская федерация, государства подтвердили нерушимость существующих границ друг друга и обязались выступать против любой -каких действий, подрывающих их нерушимость, а также разрешать все споры, возникающие по вопросам границ и территорий, только мирными средствами. Государства также обязались не поддерживать на территории других государств-участников сепаратистские движения, а также сепаратистские режимы, если таковые возникнут; не устанавливать с ними политических, экономических и других связей; не допускать использования ими территорий и коммуникаций государств-участников Содружества; не оказывать им экономическую, финансовую, военную и другую помощь.

31 мая 1997 года, согласно положениям Устава ООН и обязательств, согласно Заключительному акту Совещания по безопасности и сотрудничеству в Европе, Украина и российская федерация заключили Договор о дружбе, сотрудничестве и партнерстве между Украиной и российской федерацией (ратифицирован Законом Украины от 14 января 1998 г. №13/98-ВР и федеральным законом Российской Федерации от 2 марта 1999 г. № 42-ФЗ). Согласно статьям 2 – 3 указанного Договора, российская федерация обязалась уважать территориальную целостность Украины, подтвердила нерушимость существующих между ними границ и обязалась строить отношения друг с другом на основе принципов взаимного уважения, суверенного равенства, территориальной целостности урегулирование споров, неприменение силы или угрозы силой, в том числе экономические и другие способы давления, права народов свободно распоряжаться своей судьбой, невмешательство во внутренние дела, соблюдение прав человека и основных свобод, сотрудничества между государствами, добросовестного выполнения взятых международных обязательств, а также других общепризнанных норм международного права.

В соответствии с описанием и картами государственной границы, которые являются приложениями к Договору между Украиной и российской федерацией об украинско-российской государственной границе от 28 января 2003 года (ратифицирован российской федерацией 22 апреля 2004 года), территория Автономной Республики Крым, г. Севастополя, Донецк Луганская область относится к территории Украины.

Статьями 1-2 Конституции Украины определено, что Украина является суверенным и независимым, демократическим, социальным, правовым государством. Суверенитет Украины распространяется на всю ее территорию, которая в пределах существующей границы целостна и неприкосновенна.

Согласно статье 5 Конституции Украины, носителем суверенитета и единственным источником власти в Украине является народ. Народ осуществляет власть непосредственно через органы государственной власти и органы местного самоуправления.

Право определять и изменять конституционный строй в Украине принадлежит исключительно народу и не может быть узурпировано государством, его органами или должностными лицами.

Согласно статье 68 Конституции Украины каждый обязан неукоснительно соблюдать Конституцию Украины и законы Украины, не посягать на права и свободы, честь и достоинство других людей.

Статьей 73 Конституции Украины определено, что только всеукраинским референдумом решаются вопросы об изменении территории Украины.

В соответствии со статьями 132–134 Конституции Украины территориальное устройство Украины основывается на принципах единства и целостности государственной территории. В состав Украины входят: Автономная Республика Крым, Винницкая, Волынская, Днепропетровская, Донецкая, Житомирская, Закарпатская, Запорожская, Ивано-Франковская, Киевская, Кировоградская, Луганская, Львовская, Николаевская, Одесская, Полтавская, Ровенская, Сумская, Тернопольская, Харьковская, Херсонская, Хмельницкая,

Черкасская, Черновицкая, Черниговская области, города и Севастополь. Город Севастополь имеет специальный статус, Автономная Республика Крым (далее – АР Крым) является неотъемлемой составной частью Украины и в пределах полномочий, определенных Конституцией Украины, решает вопросы, отнесенные к ее ведению.

В неустановленном досудебном расследовании время и месте, но не позднее мая 2022 года, у гражданина российской федерации Холмогорова Е.С. возник преступный умысел, направленный на осуществление публичных призывов к ведению агрессивной войны против Украины, изготовление материалов с такими призывами с целью их дальнейшего распространения.

В целях реализации своего преступного умысла, Холмогоров Е.С. 26.05.2022 изготовил и распространил на собственном Telegram -канале «Холмогоров» в социально-ориентированной сети Telegram , подписчиками которого являются 41 618 зарегистрированных пользователей, в сети Интернет публикацию с публичными призывами к введению агрессивной войны рф против Украины, направленной на захват части ее территории насильственно с нарушением Конституцией Украины, международного права, договоров, соглашений и гарантий, где указанная публикация была доступна для неограниченного количества лиц.

Так, в вышеуказанной публикации Холмогоров Е.С. призывает: *«В Черниговской-Сумской областях нужно как минимум вернуть Путивль с Ярославной. Я, конечно, за Чернигов, но там потребуется длинная и серьезная денацификация».*

Согласно заключению эксперта Киевского научно-исследовательского института судебных экспертиз Министерства юстиции Украины от 15.05.2023 № 29572/22-36, составленного по результатам проведенной судебной лингвистической семантико-текстуальной экспертизы вещания, в публикации, размещенной на официальном телеграмме (мессенджер Telegram) в канале «Холмогоров» содержится: публичный призыв к введению агрессивной войны против Украины, направленный на захват части ее территории и передачи под юрисдикцию рф, то есть изменение границ территории насильственно на нарушение порядка, установленного Конституцией Украины.

Установленный речевой акт выражен следующим лексическим средством: *«В Черниговской-Сумской областях нужно как минимум вернуть Путивль с Ярославной. Я, конечно, за Чернигов, но там потребуется длинная и серьезная денацификация».*

Таким образом, Холмогоров Е.С. своими умышленными действиями, выразившимися в публичных призывах к агрессивной войне, а также изготовлении материалов с призывами к агрессивной войне с целью их распространения, распространения таких материалов, совершил преступление, предусмотренное ст. 436 УК Украины.

В связи с этим, в соответствии с требованиями ст.ст. 42, 277 УПК Украины разъяснено, что подозреваемый имеет право:

1) знать, в совершении какого уголовного правонарушения его подозревают, обвиняют;

2) быть четко и своевременно уведомленным о своих правах, предусмотренных настоящим Кодексом, а также получить их разъяснение;

3) по первому требованию иметь защитника и встречу с ним независимо от времени в рабочие, выходные, праздничные, нерабочие дни до первого допроса с соблюдением условий, обеспечивающих конфиденциальность общения, а также после первого допроса - встречи без ограничения по времени и количеству в рабочие, выходные, праздничные, нерабочие дни; участие защитника в проведении допроса и других процессуальных действиях; на отказ от защитника в хоть какой момент уголовного производства; на получение правовой помощи защитника за счет государства в случаях, предусмотренных настоящим Кодексом и/или законом, регулирующим предоставление бесплатной правовой помощи, в том числе в связи с отсутствием средств для оплаты такой помощи;

4) не говорить ничего по поводу подозрения против него, обвинения или в любой момент отказаться отвечать на вопросы;

5) давать объяснения, показания по поводу подозрения, обвинения или в любой момент отказаться их давать;

6) требовать проверки обоснованности задержания;

7) в случае задержания или применения меры пресечения в виде содержания под стражей - на немедленное уведомление членов семьи, близких родственников или других лиц о задержании и месте своего пребывания в соответствии с положениями статьи 213 настоящего Кодекса ;

8) собирать и представлять следователю, прокурору, следователю судьи доказательства;

9) участвовать в проведении процессуальных действий;

10) во время проведения процессуальных действий задавать вопросы, подавать свои замечания и возражения относительно порядка проведения действий, которые заносятся в протокол;

11) применять с соблюдением требований настоящего Кодекса технические средства при совершении процессуальных действий, в которых он участвует. Следователь, прокурор, следственный судья, суд вправе запретить применение технических средств при проведении отдельного процессуального действия или на определенной стадии уголовного производства с целью неразглашения сведений, содержащих охраняемую законом тайну, касающихся интимной жизни лица, о чем выносятся (постановляется) мотивированное постановление (определение);

12) заявлять ходатайство о проведении процессуальных действий, об обеспечении безопасности для себя, членов своей семьи, близких родственников, имущества, жилья и т.п.;

13) заявлять отводы;

14) ознакомиться с материалами досудебного расследования в порядке, предусмотренном статьей 221 настоящего Кодекса, и потребовать открытия материалов согласно статье 290 настоящего Кодекса;

15) получать копии процессуальных документов и письменные уведомления;

16) обжаловать решения, действия и бездействие следователя, прокурора, следователя судьи в порядке, предусмотренном настоящим Кодексом;

17) требовать возмещения вреда, причиненного незаконными решениями, действиями или бездействием органа, осуществляющего оперативно-розыскную деятельность, досудебное расследование, прокуратуры или суда, в порядке, определенном законом, а также восстановление репутации, если подозрение, обвинения не подтвердились;

18) пользоваться родным языком, получать копии процессуальных документов на родном или другом языке, которым он владеет, и при необходимости пользоваться услугами переводчика за счет государства.

Подозреваемый, который является иностранцем и содержится под стражей, имеет право на встречу с представителем дипломатического или консульского учреждения своего государства, которое ему обязано обеспечить администрация места заключения.

Подозреваемый имеет и другие процессуальные права, предусмотренные настоящим кодексом. Подозреваемому вручается памятник о его процессуальных правах и обязанностях одновременно с их уведомлением, лицом, осуществляющим такое уведомление.

О подозрении мне сообщено, сообщение о подозрении вручено, права подозреваемого объявлены и разъяснены.

Подозреваемый / _____ /
" ____ " ч. « ____ » мин. « ____ » _____ 2023 года

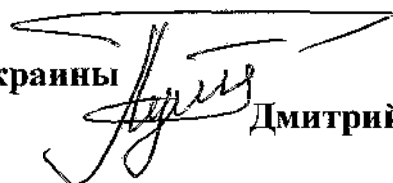
Защитник: _____

Следователь 4 отдела

1 управление досудебного расследования

Главного следственного управления СБ Украины

младший лейтенант юстиции

Дмитрий ПУГАЧ

«СОГЛАСОВАНО»

Прокурор первого отдела

управления процессуального

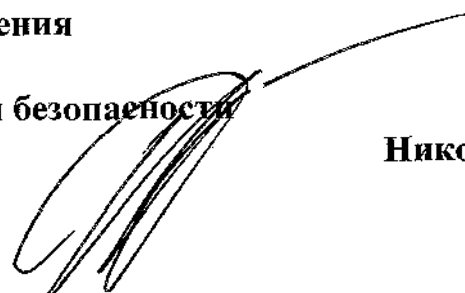
руководства досудебным расследованием

и поддержания публичного обвинения

Департамента надзора

за соблюдением законов органами безопасности

Офиса Генерального прокурора

Николай СТОЦКИЙ

«25» 05 2023 года

ПАМЯТКА
о процессуальных правах и обязанностях подозреваемого
в уголовном производстве № 4202200000001149
ХОЛМОГорова Егора Станиславовича

Конституция Украины

Статья 28. Каждый имеет право на уважение его достоинства.

Никто не может быть подвергнут пыткам, жестокому, бесчеловечному или унижающему его достоинство обращению или наказанию. Ни один человек без его свободного согласия не может быть подвергнут медицинским, научным или другим опытам.

Статья 29. Каждый человек имеет право на свободу и личную неприкосновенность.

Никто не может быть арестован или содержаться под стражей иначе как по мотивированному решению суда и только на основаниях и в порядке, установленных законом.

В случае необходимости предотвратить преступления или его прекратить уполномоченные законом органы могут применить содержание лица под стражей как временную меру пресечения, обоснованность которой в течение семидесяти двух часов должна быть проверена судом. Задержанное лицо немедленно освобождается, если в течение семидесяти двух часов с момента задержания ему не вручено мотивированное решение суда о содержании под стражей.

Каждому арестованному или задержанному должно быть безотлагательно уведомлено о мотивах ареста или задержания, разъяснено его права и предоставлена возможность с момента задержания защищать себя лично и пользоваться правовой помощью защитника.

Каждый задержанный вправе в любое время обжаловать в суде свое задержание.

Об аресте или задержании человека должно быть немедленно сообщено родственникам арестованного или задержанного.

Статья 55. Права и свободы человека и гражданина защищаются судом.

Каждому гарантируется право на обжалование в суде решений, действий или бездействия органов государственной власти, органов местного самоуправления, должностных и должностных лиц.

Каждый имеет право обращаться за защитой своих прав в Уполномоченный Верховной Рады Украины по правам человека.

Каждый имеет право после использования всех национальных средств правовой защиты обращаться за защитой своих прав и свобод в соответствующие международные судебные учреждения или соответствующие органы международных организаций, членом или участником которых является Украина.

Каждый имеет право какими-либо не запрещенными законом средствами защищать свои права и свободы от нарушений и противоправных посягательств.

Статья 56. Каждый имеет право на возмещение за счет государства или органов местного самоуправления материального и морального вреда, причиненного незаконными решениями, действиями или бездействием органов государственной власти, органов местного самоуправления, их должностных и должностных лиц при осуществлении ими своих полномочий.

Статья 59. Каждый имеет право на правовую помощь. В случаях, предусмотренных законом, эта помощь предоставляется бесплатно. Каждый свободен в выборе защитника своих прав.

Для обеспечения права на защиту от обвинения и предоставления правовой помощи при решении дел в судах и других государственных органах действует адвокатура.

Статья 62. Лицо считается невиновным в совершении преступления и не может быть подвергнуто уголовному наказанию, пока его вина не будет доказана в законном порядке и установлена обвинительным приговором суда.

Никто не обязан доказывать свою невиновность в совершении преступления.

Обвинение не может основываться на доказательствах, полученных незаконным путем, а также на предположениях. Все сомнения в доказанности вины лица толкуются в его пользу.

В случае отмены приговора суда как неправосудного государство возмещает материальный и моральный ущерб, причиненный безосновательным осуждением.

Статья 63. Лицо не несет ответственности за отказ давать показания или объяснения относительно себя, членов семьи или близких родственников, круг которых определяется законом.

Подозреваемый, обвиняемый или подсудимый имеет право на защиту.

Осужденный пользуется всеми правами человека и гражданина, за исключением ограничений, определенных законом и установленных приговором суда.

Положение о порядке кратковременного задержания лиц, подозреваемых в совершении преступления

Статья 10. Права и обязанности задержанных.

Лица, задержанные по подозрению в совершении преступления, имеют право:

- знать, в чем их подозревают;

требовать проверки прокурором правомерности задержания; о заявленном требовании администрация места содержания задержанных немедленно уведомляет прокурора;

- обжаловать действия лица, производящего дознание, следователя или прокурора, давать объяснения и заявлять ходатайства;

- обращаться с жалобами и заявлениями в государственные органы, общественные организации и к должностным лицам в порядке, установленном статьей 13 настоящего Положения;

- пользоваться своей одеждой и обувью, а также другими необходимыми предметами и вещами, список которых определяется Правилами внутреннего распорядка в местах содержания задержанных.

Лица, задержанные по подозрению в совершении преступления, обязаны соблюдать требования настоящего Положения и Правил внутреннего распорядка в местах содержания задержанных.

Закон Украины «О предварительном заключении»

Статья 9. Права лиц, заключенных под стражу

Лица, заключенные под стражу, имеют право:

- в защиту в соответствии с уголовно-процессуальным законодательством;

- в защиту своих прав и интересов лично или с помощью защитника с момента задержания или заключения под стражу, а также на уведомление при заключении под стражу оснований и мотивов заключения под стражу, обжаловать их в суде, получить в печатном виде разъяснение положений статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 и 63 Конституции Украины, настоящей статьи и других прав задержанных или взятых под стражу, установленных законом, в том числе права осуществлять защиту своих прав и интересов лично или с помощью защитника с момента задержания или ареста (заключение под стражу)

- лица, права отказаться от предоставления каких-либо объяснений или свидетельств до прибытия защитника, знакомиться с правилами содержания под стражей;

- на ежедневную прогулку продолжительностью один час. Беременным женщинам и женщинам, имеющим при себе детей, несовершеннолетним, а также больным с разрешения врача и с их согласия продолжительность ежедневной прогулки устанавливается до двух часов;

- получать два раза в месяц передачи или посылки и денежные переводы и передачи;

- покупать в течение месяца по безналичному расчету продукты питания и предметы первой необходимости на сумму до одного минимального размера заработной платы и без ограничений письменные принадлежности, газеты, книги через торговую сеть на заказ;

- пользоваться собственной одеждой и обувью, иметь при себе документы и записи, касающиеся уголовного дела;

- пользоваться телевизорами, полученными от родственников или других лиц, настольными играми, газетами и книгами из библиотеки места предварительного заключения и приобретенными через торговую сеть;

- отправлять в индивидуальном порядке религиозные обряды и пользоваться религиозной литературой и присущими их верованию предметами религиозного культа, изготовленными из малоценных материалов, если при этом не нарушается установленный в местах предварительного заключения порядок, а также не ограничиваются права других лиц;

- на восьмичасовой сон в ночное время, во время которого не допускается привлечение к участию в процессуальных и других действиях, за исключением неотложных случаев;

- обращаться с жалобами, заявлениями и письмами в государственные органы и должностные лица в порядке, установленном статьей 13 настоящего Закона.

Взятые под стражу женщины вправе иметь при себе детей в возрасте до трех лет.

Взятые под стражу молодые граждане (в возрасте от 14 до 28 лет) имеют право получать психолого-педагогическую помощь специалистов центров социальных служб для молодежи.

Лиц, отбывающих наказание в местах лишения свободы, в случае избрания в отношении них меры пресечения в виде заключения под стражу в связи с производством по другому делу, держат в соответствии с правилами, установленными настоящим Законом. Получение этими лицами посылок и передач, а так же покупка ими продуктов питания и предметов первой необходимости осуществляются в порядке, установленном Исправительно-трудовым кодексом Украины для вида режима исправительно-трудовой колонии, назначенного им Государственным департаментом Украины по исполнению наказаний.

Перечень продуктов питания и предметов первой необходимости, которые запрещается передавать лицам, заключенным под стражу, устанавливается Государственным департаментом Украины по исполнению наказаний. Министерство обороны Украины по согласованию с Генеральной прокуратурой Украины.

Статья 10. Обязанности лиц, заключенных под стражу

Лица, заключенные под стражу, обязаны:

- соблюдать порядок, установленный в местах предварительного заключения, и выполнять законные требования администрации;

- соблюдать санитарно-гигиенические правила, иметь аккуратный внешний вид, постоянно поддерживать чистоту в камере;

- быть вежливыми для работников места предварительного заключения, а также между собой;

- не вступать в споры с представителями администрации, не унижать их достоинство, не противодействовать исполнению ими своих обязанностей;

бережно относиться к инвентарю, оборудованию и другому имуществу места предварительного заключения.

Уголовный процессуальный кодекс Украины

Статья 42. Подозреваемый

Подозреваемый, обвиняемый имеет право:

- 1) знать, в совершении какого уголовного правонарушения его подозревают;
- 2) быть четко и своевременно уведомленным о своих правах, а также получить их разъяснение в случае необходимости;
- 3) по первому требованию иметь защитника и свидание с ним до первого и перед каждым последующим допросом с соблюдением условий, обеспечивающих конфиденциальность общения, на присутствие защитника во время допроса и других процессуальных действий, в отказ от услуг защитника в любой момент уголовного производства, на получение услуг защитника за счет государства в случае отсутствия средств на оплату таких услуг;
- 4) не говорить ничего по поводу подозрения против него или в любой момент отказаться отвечать на вопросы;
- 5) давать объяснения, показания по поводу подозрения или в любой момент отказаться их давать;
- 6) требовать проверки обоснованности задержания;
- 7) в случае задержания – на немедленное уведомление членов семьи, близких родственников или других лиц о задержании и месте своего пребывания;
- 8) собирать и представлять следователю, прокурору, следователю судьи доказательства;
- 9) участвовать в проведении процессуальных действий;
- 10) во время проведения процессуальных действий задавать вопросы, подавать свои замечания и возражения относительно порядка проведения действий, которые заносятся в протокол;
- 11) применять с соблюдением требований УПК Украины технические средства при проведении процессуальных действий, в которых он участвует. Следователь, прокурор, следственный судья, суд вправе запретить применение технических средств при проведении отдельного процессуального действия или на определенной стадии уголовного производства с целью неразглашения сведений, содержащих охраняемую законом тайну, касающихся интимной жизни лица, о чем выносится мотивированное постановление (определение);
- 12) заявлять ходатайство о проведении процессуальных действий, об обеспечении безопасности для себя, членов своей семьи, близких родственников, имущества, жилья и т.п.;
- 13) заявлять отводы;
- 14) ознакомиться с материалами досудебного расследования и требовать открытия материалов;
- 15) получать копии процессуальных документов и письменные уведомления;
- 16) оспаривать решения, действия и бездействие следователя, прокурора, следователя судьи;
- 17) требовать возмещения вреда, причиненного незаконными решениями, действиями или бездействием органа, осуществляющего оперативно-розыскную деятельность, досудебное расследование, прокуратуры или суда, в порядке, определенном законом, а также восстановление репутации, если подозрение, обвинения не подтвердились;

18) пользоваться родным языком, получать копии процессуальных документов на родном или другом языке, которым он владеет, и при необходимости пользоваться услугами переводчика за счет государства.

Подозреваемый, который является иностранцем и содержится под стражей, имеет право на встречи с представителем дипломатического или консульского учреждения своего государства, которое ему обязано обеспечить администрация места заключения.

Подозреваемый обязан:

1) прибывать по вызову в суд, а в случае невозможности прибыть по вызову в назначенный срок – заранее сообщить об этом;

2) исполнять обязанности, возложенные на него решением о применении мер обеспечения уголовного производства;

3) подчиняться законным требованиям и распоряжениям следователя, прокурора, следователя суда, суда.

На всех стадиях уголовного производства подозреваемый вправе примириться с потерпевшим и заключить соглашение о примирении. В предусмотренных законом Украины об уголовной ответственности и УПК Украины случаях примирения является основанием для закрытия уголовного производства.

Соглашение о примирении может быть заключено по инициативе потерпевшего, подозреваемого (абзац первый ч. 1 ст. 469 УПК Украины). Соглашение о признании виновности может быть заключено по инициативе прокурора или подозреваемого (ч. 2 ст. 469 УПК РФ).

Права мне разъяснены и понятны. Памятку о процессуальных правах и обязанностях подозреваемого получил.

Памятку получил:

« ___ » _____ 2023 года _____
(подпись) (фамилия, инициалы подозреваемого)

Памятку вручил:

**Старший следователь 4 отдела
1 управление досудебного расследования
Главного следственного управления СБ Украины
старший лейтенант юстиции**

Андрей КОРОБКИН